

การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง
ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและความก้าวหน้าในอาชีพ
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี

POLITICAL PARTICIPATION POLITICAL CULTURE GENDER INEQUALITY
AND CAREER PROGRESSION THE EFFECTIVENESS
OF ENTRY INTO THE POLITICS OFFEMINISM

ศิริพร ปิ่นล่อม

Siriporn Pinlom

ณรงค์ กุลนิเทศ

Narong Kulnides

สุดาวรรณ สมใจ

Sudawan Somjai

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Graduate School, Suan Sunadha Rajabhat University

กรุงเทพมหานคร

Bangkok

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพส่งผลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้นำสตรีที่อาศัยอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่พื้นที่จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยองจำนวน 368 รายโดยแจกแบบสอบถาม และ 15 รายจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุแบบเชิงซ้อนโดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equations Model: SEM) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้ร้อยละ 90.90 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมทางการเมืองวัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้ร้อยละ 90.90 ตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรความไม่เท่าเทียมทางเพศ (GEIN) มากที่สุด มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.789 รองลงมา ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.270 และได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรวัฒนธรรมทางการเมือง (POCU) มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.109 ส่วนตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ (CAPRO) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติตัวแปรความไม่เท่าเทียมทางเพศ (GEIN) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.883 และมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความก้าวหน้า

ในอาชีพ (CAPRO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.311 ตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ (CAPRO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.542

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง, ประสิทธิภาพการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี, ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the relationship of the level of political participation political culture gender inequality career advancement and effectiveness of women's political path. This research is quantitative research and qualitative research was among the leading women who live or work in the area of Rayong, Chon Buri and Chachoengsao province, 368 cases, 15 cases out questionnaires and in-depth interviews. quantitative research analyzed by descriptive statistics correlation and analysis multiple regression analysis and hierarchical analysis, structural equation modeling at the same time qualitative research by content analysis.

The results of the study were as follows:

All variables could explain the variability of the effectiveness of politics into the path of women was 90.90 percent, indicating that all the variables consisting political participation political culture the inequality of the sexes and career advancement variance of the effectiveness of the path of political feminism percent 90.90 variable effectiveness of entry into the politics of women are influenced by the significant level of 0.01 variables of gender inequality. (GEIN) most influenced positively as 0.789 second, influenced by the significant level of 0.01 variables of political participation (POPA) has a positive influence equal to 0.270 and influenced. direct significant statistical level. 0.01 from variable political culture (POCU) have a positive influence equal to 0.109 parts variable career (CAPRO) has a direct effect on variable effectiveness of entry into the politics of feminism. no statistically significant Variable of gender inequality (GEIN) has direct effect on the dependent variable of political participation (POPA), a significant level of 0.01 have a positive influence equal to 0.883 and a direct effect on variable advancement occupation (CAPRO) significant statistical level. 0.01 have a positive influence equal to 0.311 variant of political participation (POPA) has a direct effect on variable career (CAPRO) significant statistically level 0.01 have a positive influence equal to 0.542

Keywords : Political Participation, Effectiveness of women in the politics, The inequality of sexes.

บทนำ

ชีวิตเราจะเปลี่ยนไปไหมหากสตรีมีส่วนแบ่งปันอำนาจการเมืองอย่างเสมอภาคกับบุรุษ บางคนคิดว่าไม่ว่าสตรีหรือบุรุษจะใช้อำนาจเหมือนกัน ในขณะที่บางคนคิดว่าสตรีจะใช้อำนาจแตกต่างออกไป หลายคนคิดว่าสตรีมีวิธีการที่ใหม่และสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาเก่า ๆ และส่งเสริมวาระที่ช่วยสังคมก้าวไปข้างหน้าได้แมรี โรบินสัน อดีตประธานาธิบดีประเทศไอร์แลนด์และอดีตข้าหลวงใหญ่ของสำนักงานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งองค์การสหประชาชาติได้ตั้งข้อสังเกตว่า “ในขณะที่สตรีเป็นผู้นำและแกล้งวัตถุประสงค์

ข้าพเจ้ามองเห็นว่าพวกเธอทำงานด้วยกันไม่ใช่เพียงในฐานะปัจเจกแต่ด้วยความสำนึกใหญ่หลวงว่าเป็นเรื่องของชุมชนและสร้างเครือข่ายในลักษณะที่สบาย ๆ ผู้หญิงมีความสดชื่นและมีความเชี่ยวชาญในการเจรจาและมีความเปิดเผย ยืดหยุ่นและมีลีลาของความเมตตาในความเป็นผู้นำ” (Mary Robinson สุนทรพจน์ที่ Global Forum of Women, 2007)

แผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ให้ความสำคัญและกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาสตรีฯ ในการสร้างสังคม

ไทยให้เป็นสังคมที่เสมอภาคคนในสังคมมีเจตคติที่ดีตระหนัก และยอมรับถึงบทบาทสตรีในบริบทต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างเท่าเทียมกันโดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาสตรีไว้ 5 ยุทธศาสตร์ดังนี้ 1) เสริมสร้างเจตคติ และการยอมรับด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย 2) การ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมของ สตรีไทย 3) การพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตและเสริมสร้าง ความมั่นคงในชีวิต 4) การพัฒนาศักยภาพสตรีเพื่อเพิ่มโอกาส ในการเข้าร่วมทางการเมืองการบริหารและการตัดสินใจใน ระดับต่าง ๆ และ 5) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพพลโลก และองค์กรสตรีทุกระดับ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

ในการเสริมสร้างเจตคติและการยอมรับด้านความ เสมอภาคระหว่างหญิงชายนับเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เพราะเป็นฐานในการผลักดันให้เกิดสังคมแห่งความเสมอภาค คนในสังคมมีเจตคติที่ดีตระหนักและยอมรับบทบาทสตรี ในบริบทต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง อย่างเท่าเทียมกันโดยแนวทางในการดำเนินงานควรเน้น ส่งเสริมและจัดให้มีการศึกษาเพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่เด็ก เยาวชนผู้ หญิงและผู้ชายทุกระดับและทุกกลุ่มอายุและเพื่อให้ สามารถดำเนินการได้อย่างชัดเจนจะต้องมีการสำรวจ เจตคติของคนในสังคมต่อความเสมอภาคหญิงชายและนำ ข้อเสนอแนะที่ได้เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับความเสมอภาค หญิงชายรวมทั้งแนวทางในการรณรงค์ เพื่อปรับเจตคติ ของคนในสังคมที่มีต่อบทบาทสตรี ในปีงบประมาณ 2555 สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้กำหนด ตัวชี้วัดระดับกรมตัวชี้วัดที่ 4.1 ร้อยละของประชาชนมีเจตคติ ที่ดีด้านความเสมอภาคหญิงชายโดยกำหนดวัดเจตคติความ เสมอภาคหญิงชายเกี่ยวกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ระหว่าง หญิงชายในการได้รับสิทธิและโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร ต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การศึกษา 2) อาชีพ/การจ้างงาน 3) การเป็นผู้นำและ 4) การช่วยเหลือจากการถูกกระทำ ความรุนแรงโดยจะวัดเจตคติของประชาชนทั่วประเทศทั้งใน ส่วนภูมิภาคและกรุงเทพมหานครมองบทบาทของสตรี ในอดีตถูกจำกัดอยู่ภายในบ้าน ความเชื่อและค่านิยมของสังคม มองว่าสตรีเป็นเพศที่อ่อนแอต้องพึ่งพาผู้อื่นในการดำรงชีวิต ดังนั้น สตรีจึงมีหน้าที่ดูแลบ้าน ทำอาหาร และเลี้ยงดูบุตร เป็นเพียงแรงงานในครัวเรือนและไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน โดยตรง จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปบังคับ ให้สตรีต้องหารายได้ดูแลตนเองและจุนเจือครอบครัว บทบาท

ของสตรีจึงเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นประกอบอาชีพที่ได้รับ ค่าตอบแทนเป็นเงินโดยตรงและเป็นกำลังแรงงานหลักในการ พัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศในปัจจุบัน

โดยส่วนใหญ่พบว่าบุรุษมีความก้าวหน้าในอาชีพ เร็วกว่าสตรี และสตรีได้รับโอกาสในการสนับสนุนให้ก้าวขึ้นสู่ ตำแหน่งบริหารน้อยกว่าบุรุษ โดยเฉพาะในหน่วยงานภาครัฐ ของไทย จากข้อมูลรายงานกำลังคนภาครัฐ 2553 พบว่า ข้าราชการฝ่ายพลเรือนสามัญทั้งหมด จำนวน 362,553 คน มีจำนวนสตรีมากกว่าบุรุษคือเป็นสตรีจำนวน 227,710 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.81 และบุรุษจำนวน 134,843 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 24.44 (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน, 2547) แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักบริหารสตรียังคง มีน้อยมากเมื่อเทียบกับบุรุษ จากข้อมูลแสดงให้เห็นโอกาส ในการเข้ารับราชการของสตรีมีความเท่าเทียมกับบุรุษ แต่สตรียังคงมีโอกาสด้อยกว่าในการเลื่อนขึ้นเลื่อนตำแหน่ง หรือความก้าวหน้าในอาชีพเมื่อเทียบกับบุรุษ

ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งในการ ทำงานมีความสำคัญทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติงานและองค์กรเนื่องจาก การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ การประสบความสำเร็จ ในการทำงานหรือมีความก้าวหน้าในอาชีพมีความสัมพันธ์กับ รายได้สถานะสังคม และความพึงพอใจในชีวิตของผู้ปฏิบัติงาน โอกาสความก้าวหน้าในองค์กรยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ความก้าวหน้าในอาชีพของสตรีจะเป็นข้อมูลในการพัฒนา โอกาสและสนับสนุนให้สตรีมีความก้าวหน้าในอาชีพโดยจะเป็น ประโยชน์ต่อบุคคลในการวางแผนพัฒนาอาชีพตนเอง รวมทั้ง เป็นประโยชน์ต่อองค์กรในการหาแนวทางในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ตลอดจนเป็นการลดความแตกต่าง ระหว่างสตรีกับบุรุษและความไม่เสมอภาคทางเพศในสังคม รวมทั้งสนับสนุนให้สตรีมีโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่ง ในองค์กรอย่างทัดเทียมกับบุรุษความสามารถของสตรีในการ ลงสมัครรับเลือกตั้งเข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรทางการเมือง เชื่อมโยงสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการมีตัวตนและอำนาจ ของพวกเธอในพรรคการเมืองนอกจากนั้น บทบาทของผู้หญิง ยังมีส่วนสำคัญต่อการสร้างสันติภาพ ซึ่งองค์การสหประชาชาติ เพื่อความเท่าเทียมทางเพศและการส่งเสริมศักยภาพของ ผู้หญิง หรือ UN Women (UN Women, 2012) ได้ชี้ให้เห็นว่า นับตั้งแต่มี อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อสตรีในทุกรูปแบบ หรือ CEDAW (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women) เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ตลอด

จนให้สิทธิแก่สตรีที่จะได้รับการปฏิบัติและดูแลจากรัฐเสมือนกับบุรุษ และประกาศสมัชชาสหประชาชาติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการส่งเสริมสันติภาพและความร่วมมือระหว่างประเทศ (the UN General Assembly's Declaration on the Participation of Women in Promoting International Peace and Cooperation) รวมไปถึงมติสมัชชาความมั่นคง 1325 ของสหประชาชาติว่าด้วยสตรี สันติภาพ และความมั่นคง (UN Security Council Resolution 1325 on Women, Peace and Security) ซึ่งระบุและสนับสนุนให้ ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกระดับเกี่ยวกับประเด็นสันติภาพและความมั่นคง โดยมองว่า การที่ผู้หญิงมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจระหว่างกระบวนการสร้างสันติภาพก็จะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประเด็นการปกป้องผู้หญิงและเด็กซึ่งได้รับผลกระทบจากสงครามและความรุนแรงอยู่บ่อยครั้งได้เข้าสู่การร่วมหาทางออกในการลดระดับของความรุนแรงเหล่านั้นลง ตลอดจนร่วมหาแนวทางที่ให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศและหาข้อตกลงในการป้องกันความเหยียดหยามในความเป็นผู้หญิงที่อาจจะยังคงเกิดขึ้นหลังจากความขัดแย้งนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของผู้หญิงต่อกระบวนการสันติภาพในระดับการเจรจาหลักยังปรากฏให้เห็นน้อย โดยจะเห็นได้จากงานศึกษาของ Escola de Cultura de Pau ในปี 2008 ที่ได้ศึกษาการเจรจาเพื่อสันติภาพจำนวน 33 ครั้ง พบเพียง 4 เปอร์เซ็นต์จากผู้เข้าร่วมทั้งหมด ซึ่งมีเพียง 11 คนจาก 280 คนที่เป็นผู้หญิง และพบว่าตัวแทนผู้เจรจากจากฝ่ายรัฐบาลที่เป็นผู้หญิงมีประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่าจำนวนตัวแทนจากกลุ่มติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐ ในขณะที่งานศึกษาของ UN Women ซึ่งได้ศึกษา กระบวนการสันติภาพ 31 ครั้งที่สำคัญ ในช่วงปี 1992 ถึง 2011 พบว่า มีจำนวนผู้หญิงที่เป็นผู้ลงนาม 4 เปอร์เซ็นต์ เป็นผู้นำการไกล่เกลี่ย 2.4 เปอร์เซ็นต์ เป็นพยาน 3.7 เปอร์เซ็นต์ และเป็นผู้เจรจาอีก 9 เปอร์เซ็นต์ ในการเจรจาที่ออสโล เรื่องของฟิลิปปินส์ในปี 2011 ถือว่าเป็นครั้งที่มีจำนวนผู้หญิงโดยประมาณที่มีส่วนในการเจรจามากที่สุด คือ มีผู้ลงนาม 33 เปอร์เซ็นต์ และผู้แทนที่เป็นผู้หญิง 35 เปอร์เซ็นต์

สถานการณ์ความเท่าเทียมทางเพศ จากรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals - MDGs) ของประเทศไทย พ.ศ. 2547 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547) พบว่า ในภาพรวมผู้หญิงการมีส่วนร่วมการเป็นตัวแทนทางการเมืองต่ำ ในปี พ.ศ. 2544 สัดส่วนสตรีในรัฐสภาและ

องค์การบริหารส่วนตำบล มีร้อยละ 9.6 และ 8.9 ตามลำดับ และสัดส่วนของสตรีในคณะกรรมการระดับชาติ มีเพียงร้อยละ 16 เท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้สตรีตระหนักถึงความสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และการบริหารทุกระดับ ตลอดจนมีบทบาทนำเสนอมุมมองในการกำหนดนโยบาย การบริหาร และการออกกฎระเบียบต่าง ๆ อันจะส่งผลให้สตรีสามารถเข้าถึงทรัพยากรและสิทธิต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม รัฐบาลจึงกำหนดให้การให้สตรีมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทุกระดับเป็น 1 ใน 5 ยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาสตรีตามแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ด้านการเมืองในระดับท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีและได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ในท้องถิ่นจึงสนใจที่จะศึกษาความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเพศ วัฒนธรรมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และความก้าวหน้าในอาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี ตลอดจนปัญหาอุปสรรคของสตรีกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีเพื่อให้เข้าใจถึงสถานการณ์การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของสตรีและทราบความต้องการของสตรี ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาและการส่งเสริมสนับสนุนให้สตรีให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนงาน/โครงการที่จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของสตรีและช่วยให้สตรีสามารถทำงานในทางการเมืองได้อย่างมั่นใจและได้รับการยอมรับนอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้สตรีสามารถเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจในระดับนโยบายด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นอันจะส่งผลให้สตรีสามารถเข้าถึงทรัพยากร สิทธิและโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมและเสริมสร้างความเสมอภาคของหญิงชายในระยะยาว

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพส่งผลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพส่งผลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาเนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้าน การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพ

1.2 ประสิทธิภาพของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่ทำการศึกษาวิจัยได้แก่พื้นที่จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทราและระยอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยได้แก่กลุ่มผู้นำสตรีที่อาศัยอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวโดยแยกเป็นกลุ่มนักรบการเมืองท้องถิ่นได้แก่สมาชิกสภาเทศบาลสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มผู้นำชุมชนและผู้นำหมู่บ้านได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านกำนัน สารวัตรกำนันและกลุ่มสตรีอาสาและองค์กรสตรีได้แก่สตรีอาสาพัฒนาหมู่บ้านสตรีอาสาพัฒนาระดับตำบลอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยปีการศึกษา2556-2557

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีตามแผนพัฒนาสตรีแนวคิดสตรีนิยมผู้นำท้องถิ่นกับการนำชุมชนสู่การพัฒนา แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น การเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแนวคิดความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการเข้าสู่เส้นทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของสตรี

2. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเข้าสู่เส้นทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของสตรี

3. นำข้อมูลที่ได้พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สามารถนำไปพัฒนาบทบาททางการเมืองในระดับท้องถิ่นหรือระดับต่าง ๆ ของสตรีในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณในรูปของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อสำรวจตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในรูปของการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) และการวิเคราะห์โดยเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อใช้ในการยืนยันข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์จากประชากรตามกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของ Taro Yamane ด้วยการคำนวณขนาดตัวอย่าง (วิชิต อ้วน, 2550) จากประชากรเป้าหมายในแต่ละจังหวัดโดยการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของจำนวนประชากร(Proportion) จังหวัดชลบุรีได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ราย จังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 108 ราย และจังหวัดระยองจำนวน 140 ราย รวมทั้งสิ้น 368 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้ใช้วิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้ใช้เพื่อแจกแจงให้เห็นถึงคุณลักษณะคุณสมบัติของประชากรที่ศึกษา

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์ ระหว่างตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

2.2 การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุแบบเชิงชั้น ปัจจัยตามตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีโดยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equations Model:SEM) โดยการใช้โปรแกรม LISREL เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ผู้นำสตรีตามแบบสัมภาษณ์จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 15 รายจาก กลุ่มนักรบการเมืองท้องถิ่นจำนวน 5 ราย กลุ่มผู้นำชุมชนและผู้นำหมู่บ้านจำนวน 5 ราย และกลุ่มสตรีอาสาและองค์กรสตรีจำนวน 5 ราย

ผลการวิจัย

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมา ท่านลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X} = 3.84$) และท่านร่วมรณรงค์หรือเชิญชวนให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น เช่น วิธีการร่วมเดินรณรงค์ถือป้าย แจกใบปลิว แผ่นพับ เป็นต้น กับท่านปราศรัยบนเวทีสาธารณะเพื่อเชิญชวนให้ประชาชนในชุมชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น กับท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกครั้ง ที่มีการจัดการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 3.66$)

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัฒนธรรมทางการเมือง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ในอดีตท่านมีโอกาสได้รับการฝึกฝนเพียง งานบ้าน งานฝีมือ และเลี้ยงดูลูก ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมา ท่านคิดว่าอุปสรรคอย่างหนึ่งในการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีคือการขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.32$) และท่านคิดว่าค่านิยมในสมัยนี้ควรให้สตรีมีโอกาสได้คิดและทำนอกกรอบจากค่านิยมในอดีต ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านคิดว่าปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมมีผลต่อเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.06$)

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความไม่เท่าเทียมทางเพศ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าการทำงานในบางอย่างผู้หญิงทำได้ดีกว่าผู้ชาย เช่น งานด้านการศึกษา การบริการ งานด้านคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมา ท่านมีความมั่นใจที่จะทำงานทางการเมืองโดยไม่คิดว่าบทบาททางเพศเป็นสิ่งที่สำคัญ ($\bar{X} = 3.23$) และท่านคิดว่าพรรคการเมืองปิดกั้นโอกาสของผู้หญิงจึงทำให้ผู้หญิงไม่ยอมเข้าร่วมพรรคการเมืองกับท่านคิดว่าเพื่อปลูกฝังค่านิยมในการยอมรับว่าแท้จริงแล้วผู้หญิงสามารถมีบทบาทในสังคมได้หลากหลายที่ประสบความสำเร็จนอกเหนือจากบทบาทในครอบครัว ($\bar{X} = 3.15$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนมาพบท่านได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 2.53$)

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานทางการเมือง ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมา ท่านมีความผูกพันในอาชีพนักการเมืองเพราะทำให้ชีวิตมีความก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.14$) และท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรจัดกิจกรรมที่มีส่วนพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะผู้หญิงได้เรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 3.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านคิดว่าผู้หญิงเหมาะที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับประกอบอาชีพแก่คนในชุมชนแออัด ดูแลเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์กับท่านคิดว่าให้ผู้หญิงเข้าไปพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านห่างไกล เพื่อสร้างจิตสำนึกการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 2.28$)

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรี พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าในปัจจุบันมีการกีดกันหรือการจำกัด โดยมีเจตนาหรือเป็นเหตุให้ผู้หญิงไม่ได้รับการยอมรับ ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมา การใช้อำนาจในการตัดสินใจเด็ดขาด รวดเร็ว มีความจำเป็นในการแก้ปัญหาบ้านเมืองในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.25$) และท่านคิดว่าผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิไม่ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ต้องมี ในฐานะที่เป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับชาย ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านคิดว่าการห้ามเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงอย่างจริงจังหรือแม้โดยไม่เจตนาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.86$)

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองสมการโครงสร้างของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับโมเดลตามดัชนีปรับ (MI) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองสมการโครงสร้างของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีได้ร้อยละ 90.90 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมทางการเมืองวัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางทางการเมืองของสตรีได้ร้อยละ 90.90

ตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรความไม่เท่าเทียมทางเพศ (GEIN) มากที่สุด มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.789 รองลงมา ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.270 และได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากตัวแปรวัฒนธรรมทางการเมือง (POCU) มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.109 ส่วนตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ (CAPRO) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรความไม่เท่าเทียมทางเพศ (GEIN) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.883 และมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ (CAPRO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.311

ตัวแปรการมีส่วนร่วมทางการเมือง (POPA) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ (CAPRO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.542

อภิปรายผล

ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยโดยพิจารณาจากสมมติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีขึ้นอยู่กับ การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพ
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมทางการเมือง และความไม่เท่าเทียมทางเพศ
3. ความไม่เท่าเทียมทางเพศขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมือง
4. ความก้าวหน้าในอาชีพขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองและความไม่เท่าเทียมทางเพศ ประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีขึ้นอยู่กับ การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และความก้าวหน้าในอาชีพ จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรี ได้แก่ ความไม่เท่าเทียม

ทางเพศ การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง ส่วนตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีน้อยมาก แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีขึ้นอยู่กับความไม่เท่าเทียมทางเพศ การมีส่วนร่วมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมือง แต่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าในอาชีพ เนื่องจาก ความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ทูมนุชย์ ทัศนคติกับบทบาททางเพศ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตน และความผูกพันในอาชีพ ซึ่งการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีกับความก้าวหน้าในอาชีพอาจจะไม่มีความเกี่ยวข้องกัน สตรีที่เข้าสู่เส้นทางการเมืองอาจจะประกอบอาชีพอื่นร่วมด้วย อาจจะไม่ได้เป็นนักการเมืองเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการจะมีความก้าวหน้าในอาชีพจะมี หรือไม่มี จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีการมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมทางการเมือง และความไม่เท่าเทียมทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมือง และความไม่เท่าเทียมทางเพศมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง น้อยอมแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมทางการเมือง และความไม่เท่าเทียมทางเพศ เนื่องจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองสำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น การลงสมัครเลือกตั้งเป็นผู้นำชุมชน การร่วมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง แสดงให้เห็นว่าการที่วัฒนธรรมทางการเมืองที่ในปัจจุบันผู้หญิงมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้น จะเห็นได้จากการที่สตรีมีโอกาสได้เข้าดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ของประเทศ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี เป็นต้น และความไม่เท่าเทียมทางเพศที่ในปัจจุบัน ความไม่เท่าเทียมทางเพศกำลังลดน้อยลง และสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม ที่ว่าเป็นแนวคิดแรกเมื่อเกิดมีแนวคิดเรื่องสตรีนิยมขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 19 แนวคิดนี้อธิบายว่า ความไม่เท่าเทียมกันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ในเรื่องบทบาทความเป็นเพศ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากความเชื่อและการปฏิบัติตามประเพณีนิยมที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน ทำให้ผู้หญิงถูกสังคมปฏิเสธโอกาสในด้านต่าง ๆ แนวคิดนี้เชื่อว่าผู้หญิงและผู้ชายไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเรียกร้องให้ผู้หญิงมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุกด้าน ผู้หญิงควรทำทุกอย่างได้เช่นเดียวกับผู้ชาย ความไม่เท่าเทียมทางเพศขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมือง จากผลการวิจัย พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองมีอิทธิพลต่อความไม่เท่าเทียมทางเพศ นั่นก็คือ ความไม่เท่าเทียมทางเพศ

ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย ทักษะคิด ความเชื่อ และ ค่านิยม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากผู้ชายมีความเชื่อว่าการเมือง ไม่ใช่เรื่องของสตรี หรือมีทัศนคติว่าสตรีนั้นไม่ควรเข้ามา เกี่ยวข้องกับการเมือง ส่งผลต่อการที่มีค่านิยมให้สตรีเป็น ช่างเท้าหลัง ทำงานบ้าน เลี้ยงดูบุตรก็ย่อมส่งผลให้เกิดความ ไม่เท่าเทียมทางเพศมากขึ้นสอดคล้องกับสุทธาทิพย์ ฉั่วสกุล (2541) ที่พบว่า ค่านิยมความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทสตรีด้าน การเมืองความเป็นผู้นำและสถานะทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิง เส้นตรงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านความสนใจ ทางการเมืองการลงสมัครรับเลือกตั้งทางการเมืองเข้าร่วมกิจกรรม ทางการเมืองและการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากผลการ วิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง และความไม่เท่าเทียมทางเพศมีอิทธิพลต่อความก้าวหน้า ในอาชีพ นั่นก็คือ ความก้าวหน้าในอาชีพขึ้นอยู่กับการมี ส่วนร่วมทางการเมือง แสดงให้เห็นว่า การที่สตรีได้มีโอกาสมี ส่วนร่วมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองที่ยอมรับให้ สตรีมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงการลดลงของความ ไม่เท่าเทียมทางเพศจะส่งผลให้สตรีมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสตรีได้รับการยอมรับ เท่ากับชาย โอกาสต่าง ๆ ก็จะเข้ามาสู่สตรี สอดคล้องกับงาน วิจัยของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (2545) สรุปได้ว่า อุปสรรคที่กีดกันสตรีจากการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในทุกระดับ อุปสรรคสำคัญคือค่านิยม และเจตคติดั้งเดิมที่ กำหนดให้สตรีอยู่ในกรอบของการเลือกปฏิบัติ ในขณะที่ผู้ชาย ดำรงสถานะที่มั่นคงในสถาบันเชิงอำนาจสตรียังคงมีบทบาท อยู่ในครัวเรือน แม้ว่าปัจจุบันสตรีมีบทบาทนอกบ้านมากขึ้น แต่ด้วยการหล่อหลอมทางสังคม ทำให้สตรีต้องแบกรับภาระ ในบ้านด้วย ดังนั้นหากสังคมปรับค่านิยมทางสังคม พันธนาการ ทางความคิด และการสนับสนุนจากองค์กรที่ทำงานด้านสตรี ก็ย่อมส่งผลให้สตรีมีความก้าวหน้าในอาชีพทางการเมืองได้ อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะได้ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรประสิทธิผล ของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้รับอิทธิพลทางตรง จากตัวแปรความไม่เท่าเทียมทางเพศมากที่สุด ดังนั้นหาก ต้องการให้สตรีได้เข้าสู่เส้นทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

รัฐควรสร้าง และส่งเสริมนโยบายที่ทำให้เกิดความเท่าเทียม ทางเพศ ในประเด็นนี้ไม่เฉพาะเรื่องของประสิทธิผลของการ เข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีเพียงเท่านั้น ความเท่าเทียม ทางเพศจะนำมาซึ่งสิทธิ และเสรีภาพ ความเท่าเทียมกัน ไม่ว่า หญิง หรือชาย ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนา แล้วอีกด้วย

2. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรประสิทธิผลของการ เข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีได้รับอิทธิพลทางตรงการมี ส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอันดับสอง ดังนั้นรัฐควรมีการสร้าง โอกาสการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติ เพื่อให้มีความหลากหลาย ทางเพศ สตรีมีโอกาสทำงานการเมืองที่สำคัญๆ อันจะนำมาซึ่ง ประสิทธิผลของการเข้าสู่เส้นทางการเมืองของสตรีต่อไป

3. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรความก้าวหน้าใน อาชีพมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรประสิทธิผลของการเข้าสู่ เส้นทางการเมืองของสตรีน้อยมาก นั้นย่อมแสดงให้เห็นถึง สภาพปัจจุบันของการเมืองในประเทศไทยที่มีนัยว่าสตรีไม่ค่อย ได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ นักการเมืองสักเท่าใด ดังนั้น เพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศ รัฐควรสนับสนุนให้มียุทธศาสตร์ความก้าวหน้าทางอาชีพของสตรี เพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554).

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

(พ.ศ.2555-2559). กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

วิจิต อ้วน. (2550). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*.

(พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2545). *รายงาน*

การอนุวัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อสตรีในทุกรูปแบบ ฉบับที่ 4-5 (ฉบับรวม).

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2547).

ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการบริหารทรัพยากร

บุคคล. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.เอส.พี.

สุธาทิพย์ ฉั่วสกุล. (2541). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น: ศึกษากรณีอำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

Pablo Castillo Diaz (ed.). (2012). *Women's Participation in Peace Negotiations: Connections between Presence and Influence*. New York: UN Women. Online, from <http://www.deepsouthwatch.org/node/4552>

Robinson, Mary. (2007). "Citizen Expectations and Trust in the State." *Speech to Plenary Session I, presented at the 7th Global Forum on Reinventing Government*. U.N. Department of Economic and Social Affairs (UNDESA), U.N. Headquarters Vienna, June 26, 2007, from <http://www.unpan.org/DPADM/GlobalForum/7thGlobalForum/tabid/601/Default.aspx>

ผู้เขียนบทความ

นางศิริพร ปิ่นล่อม

สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 อาคาร 31 ชั้น 3 ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

E-mail: jazzsiniporn@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) พลตำรวจโท

ดร.ณรงค์ กุลนิเทศ และ ดร.สุดาวรรณ สมใจ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 อาคาร 31 ชั้น 3 ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300